

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

18 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Movilă Corina în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 mai 2017, în cauza penală privindu-l pe

Condruș Mihail Xxxxxx, născut la xxxxxx, originar și domiciliat r-nul Xxxxxx s. Xxxxxx, domiciliat r-nul Xxxxxx s. Xxxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță:* 11.08.2016-27.01.2017
2. *instanța de apel:* 12.04.2017-17.05.2017
3. *instanța de recurs:* 04.08.2017 - 18.10.2017

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 27 ianuarie 2017, Condruș Mihail Xxxxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 188 alin. (3) lit. c) Cod penal, la 10 ani 6 luni închisoare;
- art. 145 alin. (2) lit. b), i), k) Cod penal, la 15 ani 6 luni închisoare.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă, sub formă de închisoare pe un termen de 16 ani, cu executare în penitenciar de tip închis.

2. Potrivit sentinței s-a constatat, că Condruș M. împreună și prin înțelegere prealabilă cu Cebotari P., în privința căruia a fost încetată urmărirea penală în legătură cu decesul acestuia, la 27 martie 2016, în intervalul de timp 10:00-18:00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, a pătruns în domiciliul lui Dogotari V., născută în anul xxxx, situat în satul Xxxxxx, r-nul Xxxxxx, unde a atacat-o pe ultima, aplicându-i multiple lovituri cu un fâraș, cu mâinile și picioarele în regiunea capului și peste corp, cauzându-i

conform raportului de expertiză medico-legală nr. 55 din 28 aprilie 2016, leziuni corporale grave, apoi i-a sustras deschis bani în sumă de 1.776 lei, cauzându-i astfel părții vătămate prejudiciu material.

Tot el, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Cebotari P., în privința căruia a fost încetată urmărirea penală în legătură cu decesul acestuia, la 27 martie 2016, în intervalul de timp 10:00-18:00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, după ce a pătruns în domiciliul lui Dogotari V., situat în satul Xxxxxx, r-nul Xxxxxx, având intenția omorului intenționat, acționând din interes material și cu scopul de a înlesni săvârșirea infracțiunii de tâlhărie, i-a aplicat victimei, multiple lovituri cu un fâraș, cu mâinile și picioarele în regiunea capului și peste corp, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 55 din 28 aprilie 2016, leziuni corporale grave, în rezultatul cărora a survenit decesul acesteia.

În drept, acțiunile lui Condruț Mihail Xxxxxx au fost încadrate în baza art. 145 alin. (2) lit. b), i), k) Cod penal – *omorul intenționat a unei persoane, săvârșit din interes material, de două persoane, cu scopul de a înlesni săvârșirea altei infracțiuni și art. 188 alin. (3) lit. c) Cod penal – tâlhăria, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viață sau sănătatea persoanei agresate, săvârșită de două persoane, prin pătrundere în locuință, cu aplicarea altor obiecte folosite în calitate de armă, cu vătămarea gravă a integrității corporale.*

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

3.1. Inculpat, care a solicitat casarea acesteia și rejudecarea cauzei, invocând că nu este vinovat în comiterea faptelor imputate.

3.2. Avocatul, Movilă C., în numele inculpatului, care a solicitat casarea actului judecătoresc contestat, cu adoptarea unei noi hotărâri, prin care ultimul să fie achitat de sub învinuirea adusă în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 188 alin. (3) lit. c) și 145 alin. (2) lit. b), i), k) Cod penal, deoarece faptele nu au fost comise de către inculpat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 mai 2017, au fost respinse apelurile declarate ca fiind nefondate.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a statuat, că probele puse la baza sentinței de condamnare corespund cerințelor legale, prin prisma cărora prima instanță a dat apreciere obiectivă aspectelor de fapt și de drept ale cauzei.

Instanța de apel a considerat, că probele administrate au format un ansamblu probatoriu, prin care s-a dovedit pe deplin vinovăția inculpatului în faptele încriminate de către organul de urmărire penală, totodată fiind combătute argumentele invocate de către apărare cu privire la nevinovăția acestuia în comiterea infracțiunilor inculpate acestuia.

Mai mult, instanța de apel a stabilit, că cercetând sub toate aspectele probele administrate, efectuând o analiză amplă a acestora, prima instanță a dat o apreciere juridică justă acțiunilor inculpatului, corect încadrându-le în baza art. 188 alin. (3) lit. c) și 145 alin. (2) lit. b), i), k) Cod penal. Faptele incriminate inculpatului și-au găsit confirmare prin prisma probelor administrate și cercetate în prima instanță, verificate și în instanța de apel, probe ce coroborează între ele, necreând dubii referitor la faptul, că circumstanțele descrise în rechizitoriu și reținute de către prima instanță în sarcina inculpatului au avut loc, iar argumentele apărării invocate în susținerea nevinovăției inculpatului pe marginea învinuirii aduse, poartă un caracter declarativ și au fost invocate cu scopul de a evita răspunderea penală a lui Condruș M. pentru fapta comisă.

Totodată, instanța de apel, a apreciat poziția apărării drept una neargumentată, având la bază declarațiile inculpatului, prin care acesta nega participarea sa la comiterea infracțiunilor de tâlhărie și omor, însă respectiva poziție este în contradicție cu cumulul de probe cercetate ce au confirmat pe deplin vinovăția inculpatului.

La stabilirea categoriei pedepsei, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, de gravitatea infracțiunilor săvârșite, acestea făcând parte din categoria de infracțiuni deosebit de grave și grave, de motivul acestora, de persoana celui vinovat. Astfel, instanța de apel a considerat, că prima instanță corect și întemeiat a aplicat în privința inculpatului, pedeapsa penală sub formă de închisoare cu executare, deoarece corectarea și reeducarea inculpatului va fi posibilă doar prin izolarea lui de societate.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Movilă C., prin care solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare.

În motivarea recursului a indicat:

- nu sunt de acord cu hotărârile instanțelor de judecată, deoarece materialele cauzei confirmă, că urmărirea penală și examinarea cauzei au avut un caracter unilateral și neobiectiv, nu au fost cercetate sub toate aspectele probele administrate, nu s-a făcut o analiză amplă a acestora și anume: declarațiilor martorilor Cioncă V., Tatarenco Z., Moldovan T., Dogotari M. și a succesului părții-vătămate Potop V.

- instanțele de judecată au interpretat probele administrate la materialele cauzei în formă tendențioasă, bazându-se doar pe declarațiile martorului Cioncă M., care anterior a fost recunoscută și cercetată în calitate de bănuită, la fel și rapoartele de expertiză biologică, care de fapt nu indică direct că sângele depistat pe hainele lui Condruș M. aparține victimei Dogotari V., nu s-a ținut cont de alte

circumstanțe și împrejurări care au importanță la cauză și servesc la stabilirea adevărului, interpretând probele selectiv în sensul vinovăției lui Condruș M.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, solicitând respingerea acestuia, ca inadmisibil, deoarece instanța de apel și-a argumentat suficient soluția și a ținut cont în deplină măsură de principiile generale de aplicare a pedepsei. Astfel, motivele invocate de recurent nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței unei erori de drept prevăzută de art. 427 Cod de procedură penală.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Deși recurentul nu a invocat în recursul său problema de *drept*, acesta a semnalat pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, ca temei pentru recurs, ce stipulează că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Sub aspectul situației de “neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

Din textul recursului rezultă, că recurentul critică hotărârea instanței de apel, invocând argumente similare cu cele invocate în ședința de judecată în instanța de apel, *conform procesului-verbal din data 17 mai 2017 (f.d. 12-14 v. 4).*

Colegiul penal, analizând decizia recurată menționează, că conform materialelor dosarului, proceselor verbale și textului deciziei, a constatat că vinovăția inculpatului în infracțiunile imputate a fost pe deplin dovedită prin probe, ce coroborează între ele. Astfel, conform expertizei medico-legale nr. 214 și nr. 216 din 15 aprilie 2016, se atestă că în fragmentele din 5 pete examinate de pe pantalonii cu inscripția pe etichetă “KNOCK AUT” și 4 pete examinate de pe ștergar, a fost depistat sânge de origine umană, apartenență de grup al sângelui din toate petele s-au stabilit antigeni “B”, “H”, sângele din aceste pete a putut proveni de la orice persoană cu grupa sangvină B-alfa/B(III), H-asociat, nu-i exclus de la victimă și/sau

inculpat, cu condiția că ultimul a avut leziuni cu hemoragie externă (f.d. 84-86 v. 1). Mai mult, instanțele de fond just au apreciat critic poziția apărării, precum că petele de sânge depistate au proveniență în urma bărbieritului, deoarece din concluziile Felcerului IDP al IP Sîngerei, Gandrabura D., s-a constat că în momentul reținerii (02 aprilie 2016), Condruș M. nu avea careva leziuni corporale pe față.

Prin urmare, Colegiul penal menționează, ca fiind întemeiate concluziile instanțelor de fond referitor la vinovăția inculpatului, care a comis fapta de omor agravat din interes material, deoarece conform declarațiilor succesurului părții vătămate Potop V. și a martorului Moldovan T. s-a stabilit cu certitudine, că la data de 27 martie 2016, din locuința victimei au fost sustrași bani în sumă de 1.700 lei, faptele acestuia fiind calificate în baza art. 188 alin. (3) lit. c) și art. 145 alin. (2) lit. b), i), k) Cod penal.

Instanța de recurs apreciază ca fiind întemeiate constatările instanțelor de judecată ierarhic inferioare prin care s-a stabilit, că omorul a fost comis de două persoane și anume de către **Condruș M.** și Cebotari P., *în privința ultimului a fost încetată urmărirea penală în legătură cu decesul acestuia,* astfel comiterea faptei de omor se dovedește și prin declarațiile martorului, Motruc D., care a declarat că aceștia locuiau împreună și în ziua de 27 martie 2016 nu a dat bani pentru păscutul oilor; din declarațiile martorului, Cioncă M., rezultă că Condruș M. și Cebotari P. după ce au închis oile, a fost întrebată de către aceștia dacă nu cunoaște faptul ca partea vătămată să vândă vin, aceștia plecând în direcția victimei, ulterior inculpatul după ce a venit i-a dat în mână bani în sumă de 500 lei și i-a arătat un gest de amenințare ca să tacă.

Totodată, instanța de recurs reiterează, că argumentele invocate de către recurent au fost invocate și în instanța de apel, cărora le-a fost dat o apreciere justă, fiind argumentate atât în *fapt*, cât și în *drept* și descrise la **pct. 5** al prezentei decizii. Astfel din materialele dosarului rezultă, că instanța de apel la judecarea cauzei, a ținut cont în deplină măsură de prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate la caz, le-a verificat minuțios, dându-le o apreciere justă, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care în ansamblul lor au confirmat vinovăția inculpatului, în săvârșirea infracțiunilor imputate. Prin urmare, instanțele de judecată au ajuns la concluzia, că din probele analizate se constată pe deplin vinovăția inculpatului în cele incriminate, stabilindu-se cu certitudine, că în procesul aplicării loviturilor a acționat cu deosebire cruzime, folosind în calitate de armă un fâraș metalic, moartea victimei survenind la scurt timp ca rezultat al acestor acțiuni, confirmate prin raportul de expertiză medico-legală din care rezultă că loviturile comise au fost îndreptate asupra organelor vitale.

Mai mult ca atât Colegiul penal menționează, că latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 145 Cod penal se caracterizează în primul rând, prin vinovăție sub formă de intenție directă sau indirectă.

Tot la acest aspect, Colegiul menționează, că **latura subiectivă** a infracțiunii prevăzute de art. 145 Cod penal se caracterizează prin intenție directă sau indirectă. Concluzia privind conținutul intenției rezultă din materialele faptei, adică din examinarea tuturor semnelor **laturii obiective**, precum și din studierea caracterului relațiilor dintre făptuitor și victimă. Colegiul menționează, că aplicarea unor lovituri **brutale și repetate cu un instrument ascuțit în regiunile vitale ale corpului**, în prezența unui real pretext, mărturisește despre prezența intenției directe. În asemenea circumstanțe, instanța de recurs consideră vina inculpatului dovedită și just încadrată de către instanțele de fond.

De asemenea, Colegiul reține, că inculpatul deși nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. b), i), k) Cod penal, astfel din declarațiile succesului părții vătămate, martorilor și din materialele dosarului penal se denotă, de fapt, intențiile criminale pe care acesta le avea încă de la început, concluzii rezultate și din raporturile de expertize medico-legale menționate supra, prin care s-a confirmat că vina inculpatului în cele incriminate.

În opinia Colegiului penal, instanța de apel, întemeiat a considerat declarațiile inculpatului privind nerecunoașterea vinovăției în săvârșirea infracțiunilor imputate, ca fiind combătute prin materialele cauzei și anume prin cumulul de probe, menționate în hotărârea instanței de apel. În esență, instanța de recurs consideră, că pe parcursul procesului penal în cauză au fost administrate suficiente probe, ce dovedesc vinovăția inculpatului privind săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 188 alin. (3) lit. c) și art. 145 alin. (2) lit. b), i), k) Cod penal.

Deci, instanța de recurs statuează, că instanța de apel s-a expus asupra tuturor argumentelor, elucidând faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, pătrunzând în esența problemei de fapt și de drept, cercetând amănunțit aspectele învinuirii înaintate și a apreciat conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală fiecare probă, iar în concluziile sale a motivat admiterea probelor.

Astfel, Colegiul penal reține, că nu se constată prezența a careva dubii privind nevinovăția inculpatului, în săvârșirea acțiunilor incriminate lui.

Rezumând cele menționate mai sus, Colegiul apreciază că situația de fapt a fost stabilită de prima instanță fiind menținută de instanța de apel în urma analizei coroborate a întregului ansamblu probator administrat, încadrarea juridică dată faptelor este justă și corespunde situației de fapt reținute, în mod corect apreciind că sunt îndeplinite în cauză condițiile tragerii la răspundere penală a inculpatului sub aspectul infracțiunii reținute în sarcina lui.

În aceste condiții, Colegiul consideră, că n-a fost constatată prezența în speța examinată a careva erori de drept, ce ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Având ca reper cele menționate, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Movilă Corina în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 mai 2017, în cauza penală privindu-l pe **Condruș Mihail XXXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 10 noiembrie 2017.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie